

To: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
From: (10)(2e)
Sent: Sun 10/18/2020 7:51:39 PM
Subject: RE: Graag meenemen tbv po iz
Received: Sun 10/18/2020 7:51:40 PM

Top!

Verzonden met BlackBerry Work
(www.blackberry.com)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Datum: zondag 18 okt. 2020 9:47 PM
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: RE: Graag meenemen tbv po iz

Hoi (10)(2e)

Dankje wel. Ik heb al een antwoord op mijn vraag. Ik zet onderstaande email in de agenda bij punt: COVID beleid eu wo aanpak ecde.

Hartelijke groet,

(10)(2e)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Verzonden: zondag 18 oktober 2020 21:41
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: RE: Graag meenemen tbv po iz

Hoi (10)(2e)

Ik begrijp je vraag niet vrees ik
Voor mij lijkt het me handig om iig io agenda te hebben
- COVID beleid eu wo aanpak ecde
- aanpak who
- abr
- samenwerking bZ

Bij eerste punt hoort onderstaandE

Gr (10)(2e)

Verzonden met BlackBerry Work
(www.blackberry.com)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Datum: zondag 18 okt. 2020 8:25 PM
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: RE: Graag meenemen tbv po iz

Hoi (10)(2e)

Dank hiervoor. Ik zet het onderstaande in de agenda voor de PO met IZ.
 (10)(2e) van IZ en ik maken de gezamenlijke geannoteerde agenda.

Wil je nog dat ik iets specifiek zet bij 'aard van bespreking'?

Hartelijke groet,

(10)(2e)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Verzonden: zaterdag 17 oktober 2020 15:23
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: Graag meenemen tbv po iz

Hoi

Graag meenemen tbv po iz. Weet even niet wie voorbereidt? (10)(2e)

Graag ook in ibabs

Gr (10)(2e)

EU zet babystapjes om coronabeleid beter af te stemmen, en klopt zich op de borst

Het Financieele Dagblad (Ria Cats) | 17 Oct 2020 03:16 | 774 woorden

Rubriek: p.31
Lengte: 774 woorden
 Ria Cats

Brussel

De Europese Commissie is naar eigen zeggen verdrietig. Het dagelijks bestuur van de EU baalt van het onbegrip over het 'verbluffende werk' dat de Europese instituties sinds het losbarsten van de coronapandemie hebben geleverd. Van het gebrek aan erkenning voor al het gezwoeg.

Hoog tijd om de borstklapperij dan maar zelf te doen, moet Eurocommissaris Margaritis Schinás hebben gedacht. Donderdag stak hij op een persconferentie over Europese vaccinatiestrategieën de loftrampet over de Commissie en de 27 EU-lidstaten. Als zij niet zo 'rap en vastbesloten' te werk waren gegaan, dan had het virus 'honderdduizenden extra slachtoffers' gemaakt, blufte Schinás. Europa heeft zich dan ook ontpopt tot het 'kloppend hart van wereldwijde solidariteit'.

De eigendunk en zelfoverschatting van Donald Trump zijn er niets bij. Want de EU is, net als de VS, geen uitblinker geweest in de bestrijding van het coronavirus.

Sterker: aan het begin van de crisis leek de Europese eenheid zelfs ver te zoeken. In blinde paniek sloot de een na de andere lidstaat plotsklaps zijn grenzen, waardoor reizigers niet meer naar huis konden en in ellenlange files in hun auto moesten overnachten. Soms zonder eten en drinken, met huilende baby's en vermoeide oma's aan boord. Vrachtwagenchauffeurs zagen hun lading verrotten.

Grote EU-landen als Frankrijk en Duitsland voerden daarenboven een exportban in op mondkapjes en medisch materiaal, wat Nederland, België en Italië verder in de problemen bracht. En hoewel geen enkele lidstaat zeker wist (en weet) wat de juiste aanpak is om het coronavirus in te dammen, bleven ze elkaar de maat nemen: wie zijn economie niet platlegde, zou met de levens van zijn bevolking spelen.

Zo beweerde de Belgische oud-zorgminister Maggie De Block dat Nederland en het Verenigd Koninkrijk 'een gevaarlijke aanpak' kozen. 'Het baart mij zorgen dat die landen zo dichtbij zijn', zei ze. Hier en daar werden reizigers op grond van hun buitenlandse kentekenplaat uitgescholden, omdat ze werden gezien als 'vieze ziekteverspreiders'.

Nederland op zijn beurt lag op ramkoers met Zuid-Europa, toen minister Wopke Hoekstra dit voorjaar zei dat Rome bij zichzelf te rade moest gaan waarom het land er zo slecht voor stond. Als Italië financiële buffers had opgebouwd, had het zichzelf kunnen bedruipen tijdens de coronacrisis in plaats van anderen om hulp te vragen. Achteraf vond Hoekstra ook zichzelf 'te weinig empathisch'.

Langzamerhand verbeterde de sfeer in de EU, mede omdat het tot lidstaten doordrong dat het weinig zin heeft een wereldwijde pandemie vanachter de eigen dijken te bekampen. De exportverboden werden ingetrokken, Duitsland stelde ic-bedden ter beschikking voor patiënten uit Nederland, Frankrijk en Italië én

er kwamen omvangrijke Europese steunpakketten.

Wel bleven de meeste binnengrenzen nog tot de zomer dicht, maar truckers konden hun goederen dankzij de komst van zogeheten 'Europese groene rijbanen' toch nog op tijd in de supermarkt krijgen. EU-landen vroegen Brussel bovendien om namens hen te jagen op schaarse medische spullen als beademingsapparatuur en nog te ontwikkelen vaccins.

Deze week kwam daar een voorzichtige stap in de richting van verdere coronasamenwerking bij: lidstaten beloven voortaan dezelfde kleurcodes (groen, grijs, oranje en rood) te hanteren om reizigers te waarschuwen voor coronarisco's. Ze mogen wel zelf bepalen of ze burgers die uit een oranje of rood gebied komen vijf, zeven, tien of veertien dagen in quarantaine sturen en/of (alleen) laten testen.

Daarnaast mogen EU-landen nog steeds afwijken van de kleurkaart. Nederland bijvoorbeeld geeft veilige, groene regio's toch code oranje als daar voor Nederlanders reisrestricties gelden. Dergelijke eiegereidheid komt de duidelijkheid niet ten goede.

Op een EU-top in Brussel spraken de regeringsleiders donderdagavond af verder te praten om tot een gezamenlijke lengte van quarantaines te komen. Ook gaan ze kijken of ze dezelfde standaard voor coronatests kunnen hanteren en zodoende elkaars testbeleid erkennen. Bronnen melden dat ook wordt nagedacht over gezamenlijke inkoop van testmateriaal.

Makkelijk gaat dit allemaal niet worden. Volksgezondheid is een nationale bevoegdheid en uitgerekend zorgambtenaren hebben de minste internationale ervaring, verzucht een diplomaat. Elk land heeft bovendien zijn eigen RIVM, eigen experts en eigen aanbevelingen. 'Er is niet één medische waarheid.'

Daarbij komt dat de EU-instituten zelfs nu nog altijd ruziën over extra geld voor de Brusselse zorgprojecten en -prioriteiten. Het kan kortom wel even duren voordat Eurocommissaris Schinas écht tevreden over zichzelf mag zijn.

Copyright 2020 FD Mediagroep B.V. All Rights Reserved

(10)(2e)

Verzonden met BlackBerry Work
(www.blackberry.com)